

ZBORY BOŻE

CHRZEŚCIJAN DNIA SIÓDMEGO

Zbory Boże kontynuują tradycje autonomicznych zborów powstałych w latach 1932-1933 w wyniku reformacji zapoczątkowanej przez braci Alfreda i Pawła Kube, członków centralnych władz Kościoła Adventystów Dnia Siódmego. Oficjalnie zostały zarejestrowane (uzyskały status prawny w Polsce) w roku 1991.

Społeczność szczególnie mocno akcentuje potrzebę autonomii każdego lokalnego zboru. Jest reprezentowana przez Kolegium Wykonawcze, które tworzą: przewodniczący, sekretarz i skarbnik. Kadencja trwa 3 lata. Starszych poszczególnych zborów powołuje się i wybiera w demokratycznych wyborach, zgodnie z Bożym Słowem, czyli zgodnie z kwalifikacjami duchowymi i moralnymi, z możliwością odwołania ich przez organ wybierający (1 P 2,5,9-10; Dz 14,23; 1Tm 3,1-13). Każdy zbór i każda jednostka może wyznawać i praktykować inne zasady wiary nie kolidujące z Wyznaniem Wiary Społeczności.

Społeczność utrzymuje braterskie stosunki ze zborami w Münster (Niemcy), z autonomicznymi zborami (Kościół Boży Dnia Siódmego – Church of God Seventh Day) w USA i w innych krajach oraz łączy się duchowo z całą rodziną społeczności ewange-

licznych, które stoją na gruncie niezmienności Dziesięciu Bożych Przykazań (Dekalogu) i przestrzegają wiary Jezusa (Ap 14.12), czyli „wiary, która raz na zawsze została przekazana świętym” [prorokom i apostołom], dając w ten sposób wyraz jedności chrześcijańskiej opartej na „poświęceniu w prawdzie”, uwarunkowanej posłuszeństwem na wzór Chrystusa (J 17. 17-21).

W CO WIERZYMY? Wyznanie Wiary Społeczności

Wierzymy:

1. że jedynie **Biblia** (Stary i Nowy Testament) zawiera Słowo Boże, które jest podstawą wiary i moralności, wystarczające do zbawienia (2 Tm 3.15-17; 1 Tes 2.13; Rz 10.17; 2 P 1.19-21; Mt 22.29; J 5.39; 20.30-31);
2. że istnieje jeden prawdziwy, wszechmogący, wszechwiedzący i najwyższy **Bóg** Ojciec, Jahwe (J 17.3; 4.24; 1.18; 1 Tm 1.17; 6.16; 1 Kor 8.6; 11.3; Mt 6.9; J 17.11,25; Mt 23.9; J 20.17; Ap 1.1; 3.12; 4.10-11/;
3. w **Jezusa Mesjasza**, Jedynego Pana i Zbawiciela, jednorodzonego Syna Bożego, jedynego pośrednika między Bogiem a ludźmi, który oddał swoje życie za grzechy świata (J 1.18; 3.16; Gal 4.4-

5; 3.13; 1 P 1.18-19; 1 Tm 2.5-6; J 14.6; Dz 4.12);

4. w **Ducha Świętego**, który jest wpływem i mocą Bożą skutecznie oddziałyującą i uzewnętrzniającą się w „owocach” i darach duchowych (J 14.16-18,26; 15.26; 16.7-11; Dz 1.4-5,8; 2.1-4,38-39; 5.32; 1 Kor 12.7-11; Gal 5.22-23);
5. że **zbawienie** jest darem łaski Bożej przez wiarę. Dokonuje się ono przez narodzenie na nowo z wody i z Ducha z chwilą upamiętania i przyjęcia Jezusa jako Pana i Zbawiciela. Nowonarodzenie jest procesem zapoczątkowanym przez Boga, a zakończonym decyzją człowieka wyrażoną w chrzcie wodnym. Każdy nowonarodzony otrzymuje zadatek Ducha, który jest rękojmią zbawienia i dziedzictwa (Ef 2.8-10; J 3.3-8; 1.12-13; Dz 2.38-39; Ef 1.13-14; 2 Kor 1.22);
6. że **Ciało Chrystusa**, składające się ze wszystkich nawróconych i ochrzczonych, którego Jedyłą Głową jest Jezus Chrystus, istnieje i działa lokalnie (Zbór) i powszechnie (wszyscy nawróceni i ochrzczeni na świecie); w powszechne kapłaństwo wierzących, autonomię lokalnego zboru z równoczesnym uznaniem potrzeby współpracy z innymi wierzącymi, celem umocnienia świadectwa wiary i służby (1 Kor 12. 12-13,27; Ef 2.20-22; 5.23-32; 1 P 2. 9);

7. że wyrazem **posłuszeństwa Bogu** jest przestrzeganie Dziesięciu Bożych Przykazań oraz diety biblijnej (Wj 20. 1-17; 31.18; Pwt 4.2,12-13; 31.24-26; Kpł 11);
8. że Słowo Boże nakazuje przestrzegać następujące **obrzędy**: **a.** chrzest przez zanurzenie na odpuszczenie grzechów, jako świadomy akt wiary (Mk 16.15-16; Dz 2.38), **b.** Pamiątkę Wieczerzy Pańskiej, spożywanej przynajmniej raz w roku pod postaciami chleba i wina, połączonej z umywaniem nóg (Łk 22. 14-20; J 13.1-17; 1 Kor 10.16-17; 11. 23-26), **c.** wkładanie rąk w różnych okolicznościach (Dz 6.1-6; 8.14-17; 9.17; 13.1-3; 14.23; 1 Tm 4.14; 5.22);
9. że jesteśmy powołani do **świętego i pobożnego życia**, które przejawia się w stosunkach z innymi ludźmi, poczynając od małżeństwa i rodziny (instytucji ustanowionych przez Boga), a kończąc na zborze i społeczeństwie. Dlatego też powstrzymujemy się od nikotyny, narkotyków i zachowujemy wstrzeźliwość alkoholową. Wyrażamy potrzebę stałej łączności z Bogiem przez modlitwę, post, rozważanie Słowa Bożego i uczestniczenie w zgromadzeniach Zboru. Powstrzymujemy się też od służby wojskowej (1 P 1.15-15; 2.12-17; 1 Kor 6.9-11; Gal 6.10; Mt 6.5-18; 4.4; 26.52);

10. że Jezus Chrystus, wychodząc naprzeciw potrzebie zbawienia człowieka, zobowiązał nas do aktywnego zaangażowania się na rzecz **misji**, w tym także finansowego wspierania dzieła ewangelizacji (Mt 28.19-20; Mk 16. 15-16; Dz 1.8; 1 Kor 9.14,16; 2 Kor 9.6);

11. że **Pan Jezus przyjdzie powtórnie** w sposób widzialny (J 14.1-3; Dz 1.9-11; Mt 24.29-31/; że nastąpi zmartwychwstanie i sąd sprawiedliwych i niesprawiedliwych. Ostateczną nagrodą dla człowieka będzie życie wieczne na nowej ziemi, a ostateczną karą, śmierć wieczna (Dn 12.2; J 5.28-29; Ap 20.11-15; 21.1-8).

NASZ STOSUNEK DO INNYCH

oparty jest na następujących przykazaniach:

„Wszystko, co byście chcieli, aby wam ludzie czynili, to i wy im czyńcie; taki jest bowiem zakon i prorocy” (Mt 7.12);

„Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego” (Mt 22.39, por. 1 J 4.20);

„Póki czas mamy, dobrze czynmy wszystkim, a najbardziej domownikom wiary” (Gal 6.10);

„Zanoście błagania, modlitwy, prośby, dziękczynienia za wszystkich ludzi, za królów i za wszystkich przełożonych, abyśmy ciche i spokojne życie wiedli we wszelkiej pobożności i uczciwości”(1Tm 2.1-2).

Jako Społeczność ewangeliczna przekonani jesteśmy, że szczególnym zadaniem chrześcijan jest ewangelizacja oraz głoszenie innym całej

woli Bożej (por. Ez 3.18; Dz 20.26-27). Bóg „chce [bowiem], aby wszyscy ludzie byli zbawieni i doszli do poznania prawdy”(1 Tm 2.4). W tym też celu przyszedł Jezus Chrystus. Oto co powiedział: „Ja się narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie; każdy, kto z prawdy jest, słucha głosu mego” (J 18.37, por. J 17.17; Mt 22.16).

Według Ewangelii mamy więc postępować podobnie, czyli nauczać tylko tego, czego nauczał sam Chrystus (Mt 28.19-20). Sługa nie jest bowiem większy od Pana swego (Mt 10.24-25).

Wydawca:

Zbory Boże Chrześcijan
Dnia Siódmego.,
44-300 Wodzisław Śl.,
skr. poczt. 35,
nr tel. 661 316 897
www.zboryboze.pl